

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 116/2014-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. marca 2014 predbežne prerokoval sťažnosť DI., s. r. o., K., zastúpenej advokátkou JUDr. M. I., V., vo veci namietaného porušenia základného práva zaručeného čl. 20 ods. 1 a 4 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5 Co 15/2012 z 23. januára 2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť DI., s. r. o. o d m i e t a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. mája 2013 doručená sťažnosť DI., s. r. o., K. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou sa domáhala zrušenia v záhlaví označeného rozsudku Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) s tvrdením o porušení jej základných práv garantovaných čl. 20 ods. 1 a 4 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“).

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že napadnutým rozsudkom krajského súdu bol potvrdený rozsudok okresného súdu, ktorým bola žaloba o určenie vlastníckeho práva k špecifikovaným nehnuteľnostiam zamietnutá v podstate s vysloveným názorom, že o jeho nadobudnutí rozhoduje príslušný správny orgán, a nie súd.

3. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

4. Ústavný súd v rozsahu svojej právomoci poskytuje ochranu len v prípadoch, ak súdnym konaním alebo rozhodnutím došlo k porušeniu ústavných práv.

5. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde.

Podľa čl. 20 ods. 1 ústavy každý má právo vlastniť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

7. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd

na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

8. Ústavný súd v súlade so svojou ustálenou judikatúrou konštatuje, že obsahom základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je záruka, že vec bude spravodlivo prerokovaná nezávislým a nestranným súdom v konaní ustanovenom zákonom. Právo na súdnu ochranu sa v občianskoprávnom konaní účinne zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej.

9. Ústavný súd z tohto hľadiska preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a nezistil žiadnu okolnosť svedčiacu pre záver, že by tento súd vo veci určenia vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam postupoval arbitrárne v rozpore s platným právom. Do jeho kompetencie naozaj nepatrí rozhodovať priamo o konštituovaní vlastníckeho práva pre sťažovateľku; to patrí do právomoci príslušného katastrálneho úradu, ktorého rozhodnutia preskúmajú správne súdy a ktoré konanie ešte nebolo definitívne skončené.

10. Z uvedených dôvodov krajský súd napadnutým rozsudkom neporušil namietané ústavné práva sťažovateľky, a preto jej sťažnosť musela byť odmietnutá z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. marca 2014